

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Csp/180/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817205920
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6817205920.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, sídlo Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: I. U., T.. XX.XX.XXXX, U. H. XXX XX G. XX, U.. Č.. na neznámom mieste, o zaplatenie 73,87 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Revúca č.k. 6Csp/180/2017-24 zo dňa 11.09.2017 v plnom rozsahu.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 73,87 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 45,77 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 16,98 Eur od 29.10.2015 do zaplatenia a zo sumy 11,12 Eur od 01.12.2015 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za žalobu a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 47,03 Eur (z toho 16,50 Eur súdny poplatok a 30,53 Eur trovy právneho zastúpenia) na účet advokáta žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 21.08.2017 domáhal proti žalovanej zaplatenia 73,87 Eur s úrokom z omeškania na tom skutkovom základe, že spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. uzatvorila so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z. z., predmetom ktorej bolo poskytnutie telekomunikačných služieb, za ktoré sa žalovaná zaviazala zaplatiť poplatky stanovené v zmluve a cenníku. Cena poskytnutých služieb bola žalovanej vyúčtovaná vo výške 73,87 Eur a následne postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2016 na žalobcu.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom Okresného súdu Revúca č.k. 6Csp/180/2017-24 zo dňa 11.09.2017, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto súd podľa § 266 ods. 3 CSP platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

3. Súdu sa nepodarilo zistiť miesto pobytu žalovanej, preto podľa § 116 ods. 2 CSP žalovanej oznámil podanú žalobu na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Žalovaná sa k takto doručenej žalobe nijako nevyjadrila.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

5.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluva o postúpení pohľadávok č. I. 5 s prílohou - špecifikácia pohľadávky č. I. 9, faktúry č. I. 10-16, zmluva o poskytovaní verejných služieb č.I. 17, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

6.Právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník uzatvorili dňa 24.11.2013 zmluvu o poskytovaní verejných služieb na poskytovanie telekomunikačných služieb, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej služby a žalovaná sa zaviazala zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu cenu poskytnutých služieb a poplatky podľa zmluvy.

7.Faktúrou splatnou dňa 29.09.2015 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej mesačné poplatky za obdobie 08.08.2015-07.09.2015 vo výške 51,77 Eur, z ktorej si žalobca uplatňuje 45,77 Eur.

8.Faktúrou splatnou dňa 28.10.2015 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej mesačné poplatky za obdobie 08.09.2015-07.10.2015 vo výške 26,98 Eur, z ktorej si žalobca uplatňuje 16,98 Eur.

9.Faktúrou splatnou dňa 30.11.2015 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej mesačné poplatky za obdobie 08.10.2015-07.11.2015 vo výške 56,12 Eur, z ktorej si žalobca uplatňuje 11,12 Eur.

10.Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2016 mal súd preukázané, že pohľadávka proti žalovanej bola postúpená na žalobcu.

11.Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazá využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej vznikla povinnosť žalovanej platiť právnomu predchodcovi žalobcu cenu poskytnutých služieb a poplatkov. Žalovaná cenu fakturovaných služieb a poplatkov vyššie uvedenými faktúrami nezaplatila, je preto povinná zaplatiť žalobcovi cenu poskytnutých služieb a poplatkov spolu v sume 73,87 Eur, fakturovaných faktúrami splatnými od 29.09.2015 do 30.11.2015. Preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi cenu fakturovaných služieb a poplatkov v sume 73,87 Eur.

13.Žalovaná sa dostala do omeškania, je preto povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania počnúc odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia. Základná úroková sadzba ECB v dobe od 30.09.2015 do 01.12.2015 bola stanovená vo výške 0,05 %. Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 45,77 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 16,98 Eur od 29.10.2015 do zaplatenia a zo sumy 11,12 Eur od 01.12.2015 do zaplatenia.

14.Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, pri aplikácii zásady úspechu v konaní (§ 255 CSP) pri rozhodovaní o trovách konania by tak žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (konanie vo veci nebolo zastavené ani sčasti, preto aplikácia § 256 CSP neprichádza do úvahy). Okrem základných ustanovení o náhrade trov konania podľa zásady úspechu (§ 255 CSP) alebo podľa zásady zavinenia (§ 256 CSP) prichádza do úvahy aj aplikácia dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania preto nie je iba rozhodovanie podľa základných ustanovení (§ 255 a § 256 CSP) ale aj úvaha o možnej úprave rozsahu nároku na náhradu trov konania na základe dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pretože na tomto základe aj v celom rozsahu úspešný účastník konania môže mať nárok na náhradu trov konania iba čiastočný

alebo mu možno náhradu trov konania nepriznať aj úplne (ak ustanovenie § 257 CSP umožňuje nárok na náhradu trov konania nepriznať úplne, umožňuje tiež nepriznať nárok na náhradu trov konania aj sčasti - arg. a maiore ad minus). Aplikácia § 257 CSP až v štádiu konania o rozhodovaní o výške trov konania neprichádza do úvahy, pretože vyšší súdny úradník je viazaný rozhodnutím sudcu a už rozsudkom stanovený pomer nároku na náhradu trov konania nemôže zmeniť (v štádiu rozhodovania o výške náhrady trov konania možno posudzovať už iba účelnosť jednotlivito vykonaných procesných úkonov). Ustanovenie § 257 CSP je právnou normou s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá prenecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade stanovil sám hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu okolností; ak bola hypotéza právnej normy vymedzená správne, nemôže byť rozhodnutie v rozpore so zákonom z dôvodu, že neboli objasnené okolnosti ďalšie, prípadne, že nebolo prihladené k iným okolnostiam, ktoré v posudzovanom prípade nemožno považovať za podstatné či významné.

15. V predmetnej veci súd prvej inštancie zistil dôvody, pre ktoré žalobcovia, hoci bol v konaní úspešný v plnom rozsahu a jeho nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, by zodpovedala plná náhrada trov konania, nemožno priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a to podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predmetom konania je iba drobný spor a žalobca podáva opakovane rovnako formulované návrhy v skutkovo a právne totožných nekomplikovaných veciach, v ktorých v podstate úkon prevzatia a prípravy zastúpenia, ako aj ďalšie opakované úkony, vo viacerých takto hromadne podaných veciach splyvajú do jedného. Vypracovanie takto hromadne podaných žalôb a iných úkonov spočíva v prepísaní niekoľkých údajov týkajúcich sa osoby žalovaného a skutkového deja (niekoľko údajov o uzatvorenej zmluve, výška žalovanej sumy, výška úroku z omeškania a dátum omeškania) a je spravidla zabezpečené automatizovane softvérovými aplikáciami, s čo najmenším podielom ľudskej práce. Preto nie je dôvodné, aby v takýchto veciach bola náhrada trov konania počítaná výlučne podľa § 10 a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. t. j. za každý úkon právnej služby samostatne. Z podobnej filozofie vychádza napr. ustanovenie § 14b českej vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odmenách advokátov, podľa ktorého odmena advokáta v podobných prípadoch napr. vo veci s tarifnou hodnotou od 30.000,- Kč do 50.000,- Kč je stanovená paušálnou sumou 500,- Kč za úkony právnej služby do podania návrhu (t.j. spravidla dva až tri úkony: prevzatie zastúpenia, predžalobná výzva a podanie návrhu), za ktoré štandardná odmena podľa § 7 zmienenej vyhlášky predstavuje pri tarifnej hodnote 50.000,- Kč sumu 6200,- Kč (pri dvoch úkonoch) resp. 9.300,- Kč (pri troch úkonoch); reálny nárok na náhradu trov právneho zastúpenia tak predstavuje napr. len 5,5 - 8 % štandardnej odmeny advokáta resp. 1 - 1,66 % tarifnej hodnoty predmetu sporu. Tiež podľa bodu 29 preambuly nariadenia ES č. 861/2007 by mal súd nariadiť, aby žalovaný bol povinný zaplatiť iba trovy konania, vrátane napríklad aj všetkých nákladov vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa žalobca nechal zastupovať advokátom, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky alebo ktoré sú nevyhnutné.

16. Advokátska tarifa (§ 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) je pritom nastavená v nepriamej úmere k tarifnej hodnote pohľadávky od 100 a viac % tarifnej hodnoty pohľadávky (16,60 Eur a nižšie) až po 1,46 a menej % tarifnej hodnoty pohľadávky (od 33.193,92 Eur vyššie). Nepomer nároku na náhradu trov právneho zastúpenia je pritom najvýznamnejší práve v drobných sporoch a osobitne významný je najmä v prípadoch opakovaného uplatnenia skutkovo a právne totožných nárokov nenáročných na odbornú úroveň práce advokáta a preto charakteristických používaním formulárových žalôb a iných podaní, čomu zodpovedá aj použitie generálneho splnomocnenia žalobcu udeleného jeho advokátovi bez špecifikácie konkrétnej veci.

17. Právna norma upravujúca výšku náhrady trov právneho zastúpenia vyjadrená vo vyhláške č. 655/2004 Z. z. by zjednodušene mohla byť vyjadrená tak, že za urobenie určitého počtu úkonov v určitej tarifnej hodnote patrí advokátovi odmena v určitej výške. Aplikácia tejto normy na skutkový stav, v ktorom advokát prevezme k zastupovaniu 1000 skutkovo a právne rôznych vecí tak, že ani jedna z nich nie je aspoň v jednom znaku (t.j. skutkovom stave alebo právnom posúdení) zhodná s inou, čo znamená, že každé písomné podanie (výzva, žaloba, vyjadrenie) advokát nepoužije viac ako raz, má za následok, že advokátovi vznikne nárok na tarifnú odmenu za každý úkon samostatne vo vyhláškou stanovenej výške. Aplikácia tej istej normy na skutkový stav, v ktorom advokát prevezme k zastupovaniu 1000 skutkovo a právne totožných vecí jedného klienta (spravidla týkajúcich sa spotrebiteľských záväzkov vzniknutých v určitom období na základe toho istého formuláru jednej adhézneho zmluvy a jej rôznych verzí), v ktorých produkuje obsahovo rovnaké formulárové podania (výzvy, žaloby, vyjadrenia) odlišné len osobou žalovaného a niekoľkými údajmi týkajúcimi sa skutkového stavu, teda skutkový stav vo všetkých podstatných znakoch odlišný, nemôže viesť k tomu istému záveru, pretože dve tak odlišné skutkové podstaty obsiahnuté v hypotéze právnej normy, nemôžu byť v dispozícii právnej normy spojené

s rovnakým právnym následkom. Práve tento zásadný rozdiel v skutkových znakoch je dôvodom pre teleologickú redukciu nároku žalobcu na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

18.Z uvedených dôvodov preto o nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za žalobu a relatívne k hodnote žalovanej pohľadávky primeranej náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, pričom takto priznaná náhrada trov právneho zastúpenia bude predstavovať 1/3 štandardnej odmeny advokáta (prevzatie zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby) a zodpovedá svojou výškou 41,33 % tarifnej hodnoty pohľadávky (žalobcom požadovaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 61,06 Eur predstavuje 82,66 % tarifnej hodnoty pohľadávky, pričom napr. nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v tomto rozsahu by zrejme väčšinu súdov viedol k úvahe o jeho neprimeranosti voči vymáhanej pohľadávke). Súd prvej inštancie zvažil všetky aspekty rozhodovania o dôvodoch hodných osobitného zreteľa rovnako aj dopad rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania na obe strany sporu, pričom nezistil rozpor takéhoto rozhodnutia ani s právom na spravodlivý proces ani so zásadami elementárnej spravodlivosti, ani s pozitívnym právom, keď nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (podzákonný predpis) možno modifikovať napr. podľa ustanovenia § 257 CSP. Priznaný nárok na náhradu trov konania zohľadňuje tiež skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania, a bez toho, aby žalobca okrem doručenia jedného písomného podania adresovaného súdu (žaloba) akokoľvek inak využil právne služby svojho advokáta. Stanoviť pomer nároku na náhradu trov konania pritom možno nielen percentom alebo zlomkom, ale aj akokoľvek inak - najmä slovným spojením vyjadrujúcim rozsah nároku na náhradu trov konania jednoznačným a určitým spôsobom.

19.Z dôvodu hospodárnosti konania súd týmto rozsudkom rozhodol okrem nároku na náhradu trov konania aj o výške trov. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je však podľa § 357 písm. m) CSP prípustné len do časti výroku o nároku na náhradu trov konania (a nie aj proti výške); časť výroku o výške náhrady trov konania však ako závislý výrok nenadobudne právoplatnosť skôr ako výrok o nároku na náhradu trov. V prípade zmeny výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom o výške náhrady trov konania rozhodne znovu súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20.Výška náhrady trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby 16,60 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), paušálna náhrada nákladov 8,84 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a DPH 20 % vo výške 5,09 Eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), trovy právneho zastúpenia teda spolu predstavujú 30,53 Eur.

21.O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanej súd uložil povinnosť zaplatiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta žalobcu súd uložil žalovanej v súlade s § 263 ods. CSP, podľa ktorého ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).